

Misionár Ewald Frank

25. 12. 2016 14:00

Zürich, Švajčiarsko

25. 12. 2016, Zürich, Švajčiarsko

Všetkých veľmi srdečne vítame v drahom mene nášho Pána. Sme tu zhromaždení z rôznych krajín, aby sme Pánu vzdali mimoriadnu vďaku za to, čo On v priebehu tohoto roka učinil. Pán učinil jednoducho veľké veci. Kto čítal obežník, vie, že Boh otvoril dvere a že Slovo skutočne dosahuje končiny zeme. Aj posledné zhromaždenia v Pakistane – skutočne mocné, že Boh takým spôsobom pôsobí a volá von tých Svojich zo všetkých národov, jazykov a národností. To smieme vidieť na vlastné oči a počuť na vlastné uši, smieme to osobne prežívať, ako poslednej zvesti veria a prijímajú ju tí, ktorí boli vyvolení pred založením sveta. Za to sme Bohu skutočne vďační.

Stručne som si poznačil krajiny, ktoré som počas roka navštívil: Bol som na Azorských ostrovoch, v Moldavsku, Etiópii, Rwande, Keni, Cotonou v Afrike, Gruzínsku, Nigérii, na Ukrajine, v Thajsku... Áno, mohli by sme uviesť všetky tieto krajiny a s pohľadom späť povedať: Boh daroval milosť ku každej jednej ceste. Len som sa vrátil a hneď som letel ďalej. Kufor som zbalil a rozbalil, z letiska som pokračoval hneď ďalej. Bohu buď skutočne vzdaná vďaka, že to je ešte vôbec možné.

Všetci viete, že som včera dovŕšil 83 rokov a čas neprešiel pomimo mňa, on sa taktiež viditeľne podpísal na chôdzi, sluchu i zraku. No vďaka buď živému Bohu, ktorý skutočne daroval milosť, že Jeho drahé sväté Slovo dosahuje končiny zeme. Sme skutočne zo srdca vďační za všetky možnosti, ktoré ešte pred krátkym časom neboli. Aj za prenos, že vo všetkých národoch môžu počuť spolu s nami. Hoci to dnes nemôže byť s obrazom, tak predsa môžu počuť. Sme vďační a prajeme si zo srdca Božie požehnanie a taktiež aj tým, ktorí vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach spolu s nami počúvajú.

Máme pozdravy z mnohých krajín. Bratia píšu a zo srdca pozdravujú. Obzvlášť brat Oto Moser z Japonska všetkých pozdravuje.

Chcel by som v tomto zhromaždení na záver roka povedať len jednu vec, aby ste vedeli, že o celý svet je postarané i literatúrou. Skutočne vo všetkých jazykoch rozosielame brožúry, kázania a obežníky. V tomto sumári nie sú zahrnuté kázania rozoslané

vo formáte CD MP3 a na DVD diskoch. Je v ňom uvedené len to, čo bolo vytlačené. Do celého sveta, do všetkých krajín bolo rozposlaných 1 047 veľkých debien s celkovou hmotnosťou 7 173 kilogramov. Tolko sa rozoslalo do celého sveta vo všetkých jazykoch. Sumu neprečítam, pretože stále sú ľudia, ktorí nám nie sú naklonení, no my sme Bohu skutočne zo srdca vďační, že sme mohli mať vlastnú tlačiareň a vlastné vydavateľstvo. Oficiálne, tak ako všetky ostatné vydavateľstvá, môžeme vydávať, tlačiť, rozosielať a rozširovať. Aj za to sme vďační, že Boh sa o všetko postaral – o preklady, o tlačiareň, o celé spracovanie, o rozosielanie... O všetko sa Boh postaral a za to mu buď prinesená česť z celého srdca a celej duše.

Vy všetci, ktorí zvesti veríte a neprišli ste k tomu len včera, viete, že na začiatku sedemdesiatych rokov minulého storočia bratia z USA zdôrazňovali, že v roku 1977 príde všetkému koniec a hľa (ja som si ten dátum poznačil – 1976), práve keď som prechádzal okolo Božieho domu, tak rovnako, ako vy počujete teraz môj hlas, avšak s božskou mocou a autoritou zazneli slová: **„Môj služobník, odober sa na susedný pozemok a posväť mi ho. Buduj na ňom, pretože prídu mnohí ľudia z mnohých krajín, ktorí budú potrebovať ubytovanie.“** Každé slovo bolo takto vyslovené. A kto pozná túto oblasť, vie, že susedný pozemok bol oplotený ostnatým drôtom, pretože počas 2. svetovej vojny slúžil ako zberný tábor pre všetkých, ktorí mali byť transportovaní. Tento pozemok patrila najväčšiemu obchodníkovi v meste. Keď som nasledujúci deň tomuto mužovi zavolať, tak sa skutočne zasmial a povedal mi: „Pastor Frank, tento pozemok vám nemôžem predať. Mám dvoch synov. Máme plány. Chceli by sme rozširovať svoj obchod a chceme tam postaviť výstavné miestnosti. Ja vám tento pozemok nemôžem predať.“ Moja posledná veta znela: „Pán Tolke, myslíte na to, že Boh Pán položil na tento pozemok Svoju ruku.“ A položil som telefón. Prešlo presne 21 dní a pred 8. hodinou ráno mi pán Tolke volá: „Musím vám tento pozemok predať. Kedy môžeme ísť k notárovi? Zavolajte mi, prosím.“ Ešte v ten istý týždeň sme uzatvorili zmluvu u notára a v mojom srdci už bolo všetko naplánované. Ak by som vám o všetkom rozprával: ako Boh všetko viedol krok za krokom, jeden úsek za druhým

a o všetko sa postaral, aby všetci videli, že to bola od samého začiatku skutočne ruka Pánova.

My sme Pánu dôverovali a budeme mu i naďalej dôverovať a vieme, že On všetko dobre učiní.

Aj táto súkromná poznámka – narodil som sa v Západnom Prusku, v Gdansku, ktoré dnes patrí k Poľsku, na veľkej farme bez elektrického svetla a vody – bol tam len veľký rybník a studňa. Niekedy myslím na to, ako brat Branham hovorí o tom, v akých jednoduchých podmienkach prišiel na svet on – a potom bol Bohom použitý, aby celý svet počul zvesť. Zostáva to tak – to, čo pred svetom nie je ničím, to Boh vyvolil [1Kor 1:27-28]. Božie vyvolenie a určenie musíme skutočne prenechať Jemu. Vieme, že On všetko dobre učiní.

Už na úvod sme dnes počuli, že brat a sestra Baumgartner tu nemôžu byť s nami. Naša sestra ťažko ochorela a to sa nás dotýka už týždne v najhlbšom vnútri. Hovorím to pred Pánom: Či je to ranná pobožnosť, či ďakovanie za pokrm, keď sa modlím tri alebo štyrikrát za deň – spomínam v modlitbe našich drahých súrodencov. A u Boha je naozaj všetko možné. Pri posledných dvoch modlitbách za chorých som svoju pravú ruku skutočne položil na miesto Písma o mazaní olejom a skrze svoje ústa som vyslovil „Milovaný Pane, tak iste, ako som ja na základe Tvojho Slova mazal olejom a moju pravicu položil vo viere, tak iste je Tvoja pravica vyvýšená. Tak iste Tvoja pravica drží víťazstvo a Ty Svoje víťazstvo zjavíš.“ [Ž 118:15-16] My sme jednoducho dorazili tak ďaleko, bratia a sestry, že Bohu na mieste smieme dôverovať a vieme, že u Neho je všetko možné. On vysloví Slovo a stane sa to. U brata Branhama to bolo z môjho pohľadu veľmi jednoduché. Anjel Pánov mu povedal: „Človek, pri ktorom ti ukážem videnie, bude uzdravený. Za človeka, pri ktorom ti žiadne videnie neukážem, sa modli a odporuč ho milosti Pánovej.“ V jeho službe to bolo jednoduché. My nevieme, čo má Boh v úmysle, ale jedno vieme: Božie Slovo je pravda, Božie zaslúbenia zostávajú na veky a On Svoje Slovo potvrdzuje pri všetkých, ktorí mu veria. Ak by to Boh určil inak... veď tu dnes máme aj sestru Amman... Boh nášho milovaného brata neočakávane zobral domov. Modlitba za chorého

nebola vôbec možná ani potrebná. Boh koná, ako si sám zaumieni. Drahá sestra Amman, tebe a celej rodine prajeme z celého srdca Božie požehnanie a silu. Taktiež aj sestre Graff, ktorá tu dnes nie je. Boh nech ju požehná. On berie jedného za druhým a niekedy v blízkej budúcnosti budeme my všetci vzatí domov. Ja skutočne verím v to, že návrat Pánov stojí pred dvermi tak, ako to náš Pán povedal.

Ako stojí napísané – Boh neotála so Svojím zaslúbením, ale čaká, až kým budú aj tí poslední zachránení a vojdú dnu [2Pt 3:9]. My všetci by sme si skutočne priali, aby to bolo už dnes. Nepoznám žiadneho veriaceho, ktorý by ešte povedal: „Ja by som rád ešte pár rokov na zemi zostal.“ Takí veriaci už viac nie sú, my všetci by sme z tohoto miesta chceli odísť. A napriek tomu prosím o to, aby všetci zostali triezvi a normálni. Že by všetci mladiství a aj všetci ostatní ostali normálni a triezvi, aby na Pána, Jeho Slovo a ani na veriach nepadala žiadna potupa, ale že by sme všetci v pozemskom úseku zostali normálni, plnili si naše povinnosti a nevbudili žiadne pohoršenie.

Chceli by sme spomenúť aj sestru Bruner, ktorá je v nemocnici. Nech ju Boh požehná. Sestra Chummi a niektorí iní tu dnes nie sú. Ale brat Zink tu dnes je! Boh požehnaj nášho milovaného brata Zink. Písmo hovorí o 70 alebo 80 rokoch pri tých, ktorí sú silnejšieho prirodzenia [Ž 90:10], no pri ňom to je už takmer sto. Pán je verný. Jeho nádherné meno buď chválené a velebené!

Dnes by malo byť a mohlo byť povedané veľmi mnoho. Budeme mať Večeru Pánovu a potom i hod lásky. O Večeri Pánovej máme miesta v Písme. Tiež o hode lásky máme miesta Písma. Kto už v Biblii čítal o hode lásky? Sú dokonca ľudia, ktorí sa odvrátili napriek tomu, že mali účasť na hodoch lásky – napriek tomu prepadli zvodu. Tak to stojí napísané v liste Júdu. Je to veľmi krátky list, no stojí tu napísané oboje. Verš 3 – ten najdôležitejší:

„Milovaní, snažiac sa, ako len môžem, písať vám o našom spoločnom spasení prinútený som vám napísať a napomenúť vás, aby ste zápasili za vieru, raz ta danú svätým.“

A potom prirodzene prichádza správa o tom, čo všetko sa udialo v medzičase a vo verši 11 čítame:

„Beda im! Lebo odišli cestou Kainovou a, pojatí bludom Balámovej mzdy, sa vykydli a protirečením Kóreho zahynuli. Tí sú škrvnami na vašich hodoch lásky, ktorí sa spolu hostia bez bázne sami seba pasúc, bezvodné oblaky, vetrami pomimo unášané...“

Ďalej vôbec nečítajme. Vždy existovali takí i onakí, to nemôžeme zmeniť a to tak zostane až do konca.

A povedzme aj to, čo sa týka Večere Pánovej, pretože som bol v tejto veci oslovený: Vo všeobecnosti je Večera Pánova spojená s umývaním nôh, tak ako je o tom reč v Jánovi 13. Tam Pán povedal *„Lebo som vám dal príklad, aby ste, ako som Ja vám učinil, aj vy tak činili.“* [v. 15]

Na zhromaždeniach v misijnom centre v Krefelde sme mali naraz 1 200 ľudí a mali sme len Večeru Pánovu. Nemohli sme vykonať umývanie nôh z dôvodu množstva ľudí a bolo to kritizované. Ale bratia a sestry, ak hľadáme do Slova, tak rešpektujeme každé jedno Božie Slovo. Ak to však vonkajšie okolnosti neumožňujú, tak sa na tom nepohoršujte, ale čakajte, až kým príde nasledujúca príležitosť. K tomu prečítam dve miesta Písma, aby ste vedeli, že vo všetkom, čomu veríme a čo konáme, sa vždy vraciame späť ku Božiemu Slovu. V Skutkoch apoštolov 2:42 sú zdôraznené štyri stĺpy Cirkvi, o ktoré sa jedná:

„A zotrúvali v učení apoštolov a v spoločnom bratskom obcovaní a pri lámaní chleba a na modlitbách.“

Tu napríklad nie je umývanie nôh zmienené. Brat Branham v jednej nedeli povedal: „Pretože sme dnes sálu preplnili, nech všetci, ktorí chcú mať účasť na umývaní nôh, prídu v pondelok a vykonajú umývanie nôh.“ Hovorím to len pre to, bratia a sestry, že v nás nesmieme nechať vzísť nič, čo ruší nás alebo iných. Nesmieme viac v Cirkvi dopustiť žiadne rušenie. My konáme všetko, čo je len možné, podľa Božieho Slova. A ďalej čítame vo verši 45:

„Aj statky a majetky predávali...“ A vo verši 46:

„A každodenne zotrúvajúc jednomyselne v chráme a lámuc chlieb po domoch brali pokrm v plesaní a v prostote srdca...“

Ani tu nestojí nič o umývaní nôh. Musíme zostať normálni a všetko nechať platiť. Ak máme umývanie nôh, tak ho máme podľa

Božieho Slova. Ak máme Večeru Pánovu, tak ju máme podľa Božieho Slova. Ak máme Večeru Pánovu i umývanie nôh, tak to máme taktiež podľa Božieho Slova! Hovorím to ešte raz, bratia a sestry: Už si viac nemôžeme dovoliť žiadne rušenie.

V Skutkoch apoštolov 20 stojí vo verši 7:

„A v prvý deň týždňa, keď sme sa zišli lámať chlieb, Pavel hovoril s nimi, lebo mal na druhý deň odísť, a pretiahol Slovo až do polnoci.“

Aj tu sa zhromaždili, mali obecnosť, lámali chlieb a Pánovi zo srdca ďakovali.

Prejdime ku niektorým ďalším miestam Písma, bratia a sestry. To prvé zo Žalmu 86:17:

„Učiň pri mne znamenie na dobré, čo keď uvidia tí, ktorí ma nenávidia, budú sa hanbiť, že ty, Hospodine, si mi pomohol a potešil si ma.“

Učiň znamenie! Potvrď Svoje Slovo sprievodnými divmi a zázrakmi! Tak, aby aj nepriatelia museli priznať: „Boh je s nimi! Oni Slovo znovunapravenia nielen počuli, ale z milosti znovunapravenie osobne prežili!“ Čo si myslíte, ako sa vodí mne? Vo dne, v noci, kedykoľvek bdiem, hovorím Pánovi: „Ty si Slovo a zaslúbenia o znovunapravení všetkých vecí dal, daruj nám ich, nech sú zjavené!“ K tomu je však potrebné, ako som už povedal, aby sme boli jednomyselní – jedno srdce a jedna duša. Čítajme to ešte raz:

„Učiň pri mne znamenie na dobré...“

Začnime pri nás! Začni pri sebe! Nie pri svojom blížnom! Povedz: „Pane, potvrď Svoje Slovo pri mne a pri mojom bratovi a mojej sestre!“

A potom stojí odôvodnenie: „...čo keď uvidia tí, ktorí ma nenávidia...“ Musí to byť viditeľné! Keď bol v Skutkoch apoštolov uzdravený chromý, tak to bolo vidieť. Nebolo to len nejaké oznámenie alebo kázanie – bolo to vidieť. Keď Pán uzdravil chorých, tak to bolo vidieť. Keď sa v Skutkoch apoštolov diali divy a znamenia, tak to bolo vidieť. V službe brata Branhama to bolo viditeľné. Ja som predsa na to hľadel, ako chromý povstal z ležadla, vzal si to

ležadlo a vyšiel von! Bolo to viditeľné! Chceli by sme, aby to bolo vidieť! Aby Boh Svoje Slovo viditeľne potvrdil!

„...že Ty, Hospodine, si mi pomohol a potešil si ma.“

Ďalej v Žalme 102:14:

„Ty povstaneš a zľutuješ sa nad Sionom, lebo je čas urobiť mu milosrdenstvo, lebo už prišiel určený čas.“

Čas je tu, hodina je tu, tak, ako to Boh vo Svojom Slove zaslúbil. A bratia a sestry, na Vianoce je najlepšie, ak čítame Matúša 1, Lukáša 1, 2 a 3 a jednoducho zistíme, že keď sa čas naplnil, stalo sa to. Všetky zaslúbenia z celého Starého zákona sa naplnili – od 1. Mojžišovej 3:15, že skrze ženu príde Božie semeno a hadovi rozdrťí hlavu... Všetky zaslúbenia z celého Starého zákona – 2. Samuelova 7:14: „Ja mu budem Otcom, a on mi bude Synom.“

Žalm 2:7: „Ty si Môj Syn; Ja som ťa dnes splodil.“

Izaiáš 7:14: „Hľa, panna počne a porodí syna a nazve Jeho meno Immanuel.“

Izaiáš 9:6: „Lebo dieťa sa nám narodilo, Syn nám je daný, a kniežatstvo bude na Jeho pleci, a nazvú Jeho meno: Predivný, Radca, Silný Boh, Udatný Hrdina, Otec Večnosti, Knieža Pokoja.“

Všetky zaslúbenia Starého zákona, dokonca i Micheáš 5, že sa narodí v Betleheme [v. 2]. A aj v tejto veci, bratia a sestry (nie aby som to niekomu vyčítal), slovo Bet-Lechem znamená „dom chleba“. Ale keď čítame Betlehem, tak nám to veľa nehovorí. No keď to čítame Bet-Lechem, ako to stojí napísané v hebrejčine – Dom chleba – On, ten živý chlieb, ktorý zostúpil z nebies! [Jn 6:35, 41,48, 51] V Biblii v hebrejskom jazyku majú všetky slová nejaký význam. Tieto slová boli spojené s tým, čo Boh zaslúbil a čo Boh konal. Čítame to i v Novom zákone. Obzvlášť aj v Lukášovi – jedno za druhým. Chválospev Márie, chválospev Zachariáša, chválospev starého muža, ktorý prišiel do chrámu. Jednoducho ľudia, ktorí žili, aby poznali, čo Boh vtedy konal, a poznali hodinu Božieho milostivého navštívenia. Čo je platné, ak dnes stavajú vianočné stromčeky, hovoria o Betleheme a nesú tam kríže?! Jedná sa predsa o Božie spásne dejiny a o ustanovenie do synovstva! Boh sa nám predsa v Synu zjavil, aby nás presadil

do synovstva a aby nás prijal a uchopil ako Božích synov a dcéry. Tu čítame len niekoľko veršov. V Lukášovi 1:28 – ten najdôležitejší úsek na tomto mieste:

„A keď vošiel ku nej anjel, povedal: Raduj sa, obdarená milosťou! Pán s tebou, ty požehnaná medzi ženami!“

Slovo *milosť*! Od prvého okamihu, keď sa stal Nový zákon realitou, je použité slovo *milosť*. A stále znova slovo *milosť*. Vo verši 30:

„Ale anjel jej povedal: Neboj sa Mária, lebo si našla milosť u Boha...“

Nielen Mojžiš mohol povedať: *„Ak som našiel pred Tebou milosť, daj mi znáť Svoje cesty“* [2M 33:13], ale aj Mária povedala: *„Ak som našla milosť pred Bohom...“*

Ona našla pred Bohom milosť, ona zaslúbenie počula a verila mu, Svätý Duch na ňu zostúpil a Slovo sa stalo telom [Jn 1:14], Boží Syn sa narodil! Sme Bohu vďační, že začiatok Božích spásnych dejín prebehol nadprirodzeným spôsobom – na každom kroku – či už pri Márii, či pri Alžbete, kdekoľvek to bolo, či sa jednalo o pripravovateľa cesty, či o nášho Spasiteľa – všade sa dialo nadprirodzené. A tu, v Lukášovi 1:45, stojí:

„...a blahoslavená tá, ktorá uverila, lebo zaslúbenie, ktoré jej Pán dal, sa naplní.“

Tu je vyslovenie blahoslavenstva: *„...blahoslavená tá...“* Ako je to dnes s nami, bratia a sestry? Môže Boh blahoslaviť niekoho, kto neverí Jeho Slovu a Jeho zaslúbeniam? Blahoslavenie je určené a adresované tým, ktorí veria tomu, čo Boh vo Svojom Slove povedal, a tí to na mieste prežívajú.

„Ó, blahoslavená tá ktorá uverila, lebo zaslúbenie, ktoré jej Pán dal, sa naplní.“

My všetci vieme, čo sa stalo so Zachariášom. Kto to vie? On nemohol pochopiť, že jeho žena bude mať v takom vysokom veku syna. A čo mu povedal anjel Gabriel?

„Nuž hľa, budeš mlčať, nemý, a nebudeš môcť prehovoriť až do toho dňa, keď sa to všetko stane, pretože si neuveril mojím slovám, ktoré sa naplnia mojím časom.“ [Lk 1:20]

Áno, ak by všetci, ktorí zaslúbeniu neveria, zostali nemí, až kým naplnenie zaslúbenia neuvidia, tak by to bolo dobré. Ak by žiaden z tých, ktorí neveria, neotvoril svojich úst a hovorili by len tí, ktorí veria a dávajú Bohu za pravdu, tak by to bolo tak ako vtedy, pretože vtedy anjel Gabriel povedal: „...*budeš mlčať, nemý, a nebudeš môcť prehovoriť ... pretože si neuveril...*“ On hľadel na seba, na Alžbetu, ale zaslúbenie bolo od samotného Boha a muselo sa naplniť a naplnilo sa! Potom, keď sa narodenie udialo a malo sa rozhodnúť o mene, on im podal tabuľku s napísaným menom. Od toho okamihu opäť hovoril a mohol Pána chváliť a velebiť.

Bratia a sestry, Boh zaslúbenia napĺňa, ale blahoslavení sú tí, ktorí môžu veriť a môžu mať na tom priamu účasť! A kým nemôžeme veriť, tak budme ticho, až kým môžeme hovoriť vo viere. Pavol písal: „*Uveril som, a preto som hovoril.*“ [2Kor 4:13] Preto sme Bohu zo srdca vďační za všetky tieto lekcie, ktoré stoja napísané v Lukášovom evanjeliu v kapitolách 1, 2 a 3. V Lukášovi 1 vo verši 67:

„*A Zachariáš, jeho otec, bol razom naplnený Svätým Duchom a prorokoval...*“

Ó, že by sme my boli naplnení Svätým Duchom a mohli zvestovať biblické proroctvá a povedať: „Tu sa deje to, čo Boh zaslúbil!“ Vo verši 68 stojí:

„*Požehnaný Pán Boh Izraelov, že navštívil a učinil vykúpenie Svojmu ľudu...*“

Halelujah! Teraz mohol hovoriť! Teraz na neho prišiel Boží Duch a zvestoval biblické proroctvo. Bratia a sestry, čo povedal Mojžiš? Čo stojí napísané? [4M 11:29]

„*No, bárs by všetok ľud Hospodinov boli samí proroci.*“

Boh nám z milosti zjavil prorocké slovo a my smieme zo srdca veriť. A potom aj vo verši 72:

„...*aby učinil milosrdenstvo našim otcom a rozpamätal sa na Svoju svätú zmluvu...*“

Aby sa rozpamätal na Svoju svätú zmluvu! A potom vo verši 76:

„A ty, dieťaťko, budeš sa volať prorokom Najvyššieho, lebo pôjdeš pred tvárou Pánovou prihotoviť Jeho cesty, dať Jeho ľudu známosť spasenia, záležajúceho v odpustení ich hriechov...“

Odpustenie, zmierenie, milosť a Božia spása musia byť stredobodom zvestovania, aby *„Svojmu ľudu daroval známosť spásy.“* V deň spásy sprostredkovať, jednoducho oznámiť: *„V deň spásy nám Boh pomohol.“* [Iz 49:8, 2Kor 6:2] V deň spásy sa nám stala spása a my môžeme povedať: Tak, ako to bolo na začiatku, to je i teraz s nami na konci.

Ešte Lukáš 2 – všetci vieme, že pastieri boli na poli. Vo verši 10: *„Ale anjel im povedal: Nebojte sa, lebo hľa, zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán, v meste Dávidovom.“*

Potom ešte verš 14 [podľa nem. prekladu]:

„Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom Božieho zaľúbenia!“

Akú milosť nám Boh daroval! Mohli by sme čítať to, čo v Duchu prorocky vyslovil Simeon. Lukáš 2:25. Duchom naplnený vyslovil to, čo sa na základe Božieho spásneho plánu vtedy dialo. Áno, muselo sa to diať. V Lukášovi 2 od verša 28 hovorí:

„...vzal ho na ramená a dobrorečil Bohu a povedal: Teraz prepúšťaš Svojho služobníka, Samovládca, podľa Svojho Slova, v pokoji, lebo moje oči videli tvoje spasenie, ktoré si prihotovil pred tvárou všetkých ľudí, svetlo na zjavenie národom a slávu svojho ľudu Izraela.“

Je jednoducho nádherné, že všetci, ktorí boli naplnení Svätým Duchom, zvestovali stredobod Božieho spásneho plánu – ten stredobod spasenia.

Počas týchto dní ma zarmucuje, že už nehovoria len o troch osobách, ale po novom aj o dvoch večných osobách. Títo ľudia (aj uprostred zvesti) sa odvolávajú na Kološanom 1 od verša 14:

„...v ktorom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov...“

A teraz príde ten verš, na ktorom sa potkávajú:

„...ktorý je obrazom neviditeľného Boha, prvorodený všetkého stvorenstva...“

Niektorí z tohoto verša vykladajú, že náš Spasiteľ je prvý, ktorého Boh stvoril. Nie! On je ten, skrze ktorého Boh všetko stvoril. To nám hovorí hneď ďalší verš. Tam predsa stojí napísané:

„...v Ňom je stvorené všetko, všetko, čo je v nebesiach i čo je na zemi, viditeľné i neviditeľné, buď tróny buď panstvá buď kniežatstvá buď vrchnosti, to všetko je stvorené skrze Neho a cieľom Neho...“

On je však „Ten prvorodený“ [Rm 8:29] – dokonalé Božie stvorenie, nie stvorenie sveta – nové, Božie stvorenie – tomu je On prvorodený a my sme tí prvorodení. On je Syn Boží a my sme synovia a dcéry Božie a skrze Neho sme obdržali ustanovenie do synovstva. Ak by ste vedeli, aká núdza ma vnútorne preniká, keď počujem výklady... Nemôžem to zniesť. Je mi z toho zle. Som Bohu vďačný, že môžeme ísť od jedného biblického miesta k druhému a všetko môžeme božsky zoradiť. To prorocké, to evanjelizačné, to učiteľské – smieme jednoducho všetko usporiadať podľa spásneho plánu nášho Boha. Náš Pán je Alfa a Omega [Zj 1:8, 1:11, 21:6, 22:13]. Ten prvý a ten posledný [Iz 44:6, Zj 1:11, 1:17, 2:8, 22:13]. A tak, ako sme to často na tomto mieste zvestovali – Boh je neviditeľný [Kol 1:15, 1Tm 1:17], Boh je duch [Jn 4:24], Boha nikto nikdy nevidel [Jn 1:18, 1J 4:12], ale potom na začiatku Boh z pravečnej plnosti vystúpil vo viditeľnej postave a to bol náš Pán, ktorý na začiatku putoval v záhrade Eden. Boh sa v Starom zákone zjavil ako ten neviditeľný vo viditeľnej postave ako Pán a mohol povedať, že Adama stvoril podľa Svojho obrazu. V 1. Korinťanom 15 čítame, že tak iste, ako nesieme obraz toho prvého Adama, tak iste budeme niest obraz toho druhého Adama. Jednoducho božská harmónia v Božom Slove v Starom i Novom zákone.

Zhrňme to, bratia a sestry. Máme pred Bohom zodpovednosť všetko biblicky zaradiť. To je moja modlitba a moja túžba, aby od všetkých, ktorí majú teraz účasť na zvestovaní, zostali vzdialené všetky zlé porozumenia a výklady. Žeby nikto, kto s nami berie Večeru Pánovu alebo slávi hod lásky, neupadol do nejakého odbočenia a nezvestoval veci, ktoré by pred Bohom nemohli obstáť. Keď myslím na to, že ten muž, ktorého brat Branham viac ako stokrát zmienil, tvrdí, že on nesie uprostred zvesti zodpovednosť za prednášanie učenia o dvoch osobách. To je nepochopiteľné!

A práve tak vďační sme všemohúcemu Bohu, ktorý nám daroval milosť tak ako Márii, tak ako Alžbete, tak ako Zachariášovi, tak ako Simeonovi! Skrže Svätého Ducha sa jednoducho vrátiť späť ku prorockému Slovu a zvestovať to, čo už Boh skrže Svojho Ducha zvestoval. Vďaka buď živému Bohu za Jeho večne zostávajúce pravé Slovo! Všetky výklady, všetky učenia pomínú, ale Božie Sväté Slovo zostane na veky [Iz 40:8, 1Pt 1:25].

A potom, tak ako sme to už čítali, keď Pán prišiel na túto zem, boli toho účastné celé nebesia. Preto stojí napísané „*Vám sa dnes Kristus narodil, ktorý je Pán.*“ [Lk 2:11] Nebol to predsa Syn, ktorý sa stal Synom. Slovo sa stalo telom a Syn Boží sa narodil. Tak to je, bratia a sestry, a dovoľte mi to povedať aj na takomto jednoduchosť príklade. On – počiatok stvorenia Božieho. Nie začiatok stvorenia nebies, zeme alebo vesmíru. Nie! Božské nové stvorenie. Ako je to v prirodzenom? Najprv je to semeno. Pri počatí je to semeno. Pri narodení je to bytosť. Už to viac nie je semeno, už je to dieťa. Máte vo svojich rukách syna alebo dcéru. Presne tak isto to bolo – On, to semeno, sa ako Boží Syn zjavil. A my prijímame semeno Slova, sme znovuzrodení ku živej nádeji a sme Božími synmi a dcérami na všetky veky a budeme s naším Pánom vo večnosti.

Ešte dve, tri myšlienky a slová ku Večeri Pánovej. Náš Pán Večeru Pánovu zaviedol, ako čítame v Matúšovi 26, a my činíme dobre, bratia a sestry, ak nie sme vlašní a nepočúvame len tak povrchno, ale berieme si Božie sväté Slovo k srdcu, keď ho čítame. Skutočne si ho berieme k srdcu a necháme ho ku sebe hovoriť. Tu v Matúšovi 26:26 stojí napísané:

„A keď jedli, vzal Ježiš chlieb, a keď bol dobrorečil, lámal a dával učeníkom a povedal: Vezmite, jedzte: toto je Moje telo.“

Keď jedli... My dnes ešte nejeme, slávime len Večeru. Náš Pán počas slávnosti Baránka so Svojimi učeníkmi vzal chlieb, ako tu stojí napísané, dobrorečil a tento chlieb lámal. Vo verši 27 a 28:

„Potom vzal kalich a poďakujúc dal im so slovami: Pite z neho všetci...“

Páči sa mi spôsob, akým je to v Písme napísané.

„Lebo toto je Moja, tej novej zmluvy krv.“

V kalichu bolo víno, no On hovoril o Svojej krvi, ktorá bola krvou Novej zmluvy, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov. Aby všetci vedeli, že to tak bolo a je myslené, stojí vo verši 29 napísané:

„Ale hovorím vám, že odteraz nebudem nikdy piť z tohoto plodu viniča, až do toho dňa, keď ho budem piť s vami nový v kráľovstve Svojho Otca.“

V kalichu bolo víno, ktoré pili. V Baránkovi Božom, v Božom Synovi, bola krv novej zmluvy, ktorá bola preliata na kríži, a s touto krvou vošiel do nebeskej svätyne a vydobyl plné spasenie. Prosím, ešte raz dobre počúvajte. Vo verši 28:

„Lebo toto je Moja, tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.“

Preliať za teba, za mňa, za nás. V 1. Korintánom máme veľmi dobré poučenie v 10. a 11. kapitole. V 1. Korintánom 10:16 stojí to, čo sme čítali pri každej Večeri Pánovej:

„Kalich dobrorečenia, ktorému dobrorečíme, či nie je účasťou na krvi Kristovej? A chlieb, ktorý lámeme, či nie je účasťou na tele Kristovom? Lebo jeden chlieb, jedno telo sme my mnohí. Lebo všetci máme svoj podiel z toho jedného chleba.“

Potom v kapitole 11 všetkým dobre známe slová od verša 23:

„Lebo ja som prijal od Pána, čo som vám aj vydal, že Pán Ježiš v noci, v ktorej bol zradený, vzal chlieb a poďakujúc lámal a povedal: Vezmite, jedzte, toto je Moje telo, ktoré sa za vás láme. To čiňte na Moju pamiatku. Tak tiež i kalich, keď bolo po večeri, hovoriac: Tento kalich je tá nová zmluva v Mojej krvi; to čiňte, koľkokrát by ste pili, na Moju pamiatku. Lebo koľkokrát by ste jedli tento chlieb a pili tento kalich, zvestujete smrť Pánovu, až dokiaľ nepríde.“

Halelujah! „...zvestujete smrť Pánovu, až dokiaľ nepríde.“ Áno. My zvestujeme to, čo sa stalo na kríži Golgoty. Náš Pán za nás zomrel. On vytiahol osteň smrti a premohol smrť: „Smrť, kde je tvoj osteň? Kde, peklo, tvoje víťazstvo?“ [1Kor 15:55] Vďaka buď

Bohu, ktorý nám daroval víťazstvo skrze Ježiša Krista, nášho Pána.

Ako sme už často povedali a môžeme to stále opakovať: Jeho víťazstvo je naším víťazstvom. Viera sa nám stala zjavením, pretože povedzte, koľko miliónov číta tie isté slová, tú istú Bibliu a idú pri tom po svojich vlastných cestách ďalej? Kto našiel pred Bohom milosť? Komu je rameno Pánovo zjavené? [Iz 53:1, Jn 12:38] Kde prichádza Boží Duch, aby mohlo byť povedané to, čo vtedy o Márii alebo Zachariášovi a tých, ktorí boli vtedy skutočne naplnení Svätým Duchom? Svätý Duch nás vedie dnu do Slova! Smieme Pánu zo srdca ďakovať za to, že On všetko viedol tak, že v tomto čase zmätku, keď je všade bezradnosť, daroval Boh milosť, že Jeho zaslúbené Slovo pre tento čas sa môže zvestovať a veriť. Sme vďační, že i Večeru Pánovu smieme sláviť biblickým spôsobom. Ak Boh chce, tak sa budeme skutočne prinajmenšom snažiť o to, mať umývanie nôh, hoci možno nie na tomto mieste, ale bolo by to dobré. Nech je všetko odporučené Pánu. Kedykoľvek to príde, jedno vieme: Veríme každému Božiemu Slovu a jednáme podľa každého Božieho Slova. Ako sme už predtým čítali v Skutkoch apoštolov, ak sa stretávali tu i tam po domoch, tak tam nestojí napísané, že sa vždy dialo všetko. Oni však mali obecenstvo jeden s druhým a boli v modlitbe. To je veľmi, veľmi dôležité! V obecenstve, v modlitbe a v učení apoštolov.

Ak by som sa teraz spýtal, kde Pavol povedal, že máme mať umývanie nôh pri každej Večeri Pánovej... On mohol v 1. Korintanom, 10. alebo 11. kapitole k tomu pridať: „Po tom, čo ste lámali chlieb a slávili Večeru Pánovu, by ste mali mať umývanie nôh.“ Potom by to bolo učenie apoštolov. Bratia a sestry, hovorím to jednoducho preto, aby nikto odtiaľto nešiel obťažovaný. Tam, kde máme možnosť, tam to konáme. Ale prosím, žiadny zákon, ale milosť. Žiadny fanatizmus, ale láska ku Slovu, láska jeden ku druhému, vedení Svätým Duchom tak, aby pokoj Boží vládol v našich srdciach [Fil 4:7, Kol 3:15]. To, čo stojí v 1. Korintanom 11:27, je veľmi dôležité: *„Takže ktokoľvek je tento chlieb alebo pije kalich Pánov nehodne, bude vinným tela a krvi Pánovej. Ale nech skúša sám seba človek*

a nech tak je z toho chleba a pije z toho kalicha. Lebo ten, kto nehodne je a pije, je a pije si súd nerozsudzujúc tela Pánovho.“

Bratia a sestry, skrze jedného Ducha vkrstení do jedného tela [1Kor 12:13], spasení skrze krv Novej zmluvy. Zvestovanie Slova, evanjelium o kríži o odpustení, zmierení a milosti – a všetci, ktorí prežili odpustenie a zmierenie s Bohom, budú skrze jedného Ducha pokrstení k jednému telu – sme telo Pánovo a údy navzájom. My všetci máme úprimnú túžbu, aby Boh na nás zoslal také mocné vyliatie Ducha, presne ako na počiatku – so šumom, tak ako to prišlo z nebies vtedy. Mimochodom, brat Branham povedal vo svojom svedectve o tom, čo sa stalo 11. júna 1933, že šum, priamy šum, ktorý všetci počuli, sprevádzal hlas, ktorý bratovi Branhamovi povedal: **„Tak, ako Ján Krstiteľ predišiel prvému príchodu Krista, tak budeš ty poslaný so zvestou, ktorá predíde Jeho druhému príchodu.“** Táto zvestť skutočne predchádza druhému príchodu Krista.

A tak s veľkou vďačnosťou hovorím dnes svojmu Bohu: V decembri 2016, v spomienke na december 1933, v spomienke na december 1962, keď mi brat Branham zopakoval slová, ktoré Pán povedal mne, a potom brat Branham ešte vyslovil potvrdenie, že zvestť je v kázaniach, ktoré sú zaznamenané na páskach, a že mám čakať s rozdávaním pokrmu, až kým neobdržím jeho zvyšok. A v neposlednom rade december 1980, keď som sa vrátil z Afriky a s tropickou maláriou som bol vzatý do nemocnice. Lekári to vzdali a dali ma do miestnosti, kde ľudia zomierajú – jeden záves na pravej strane, druhý na ľavej. V decembri 1980 som sa vrátil z Nigérie a Ghany. Napriek tomu, že sa ma lekári vzdali a odovzdali ma smrti, mi Boh daroval jedno z tých najväčších prežití. Vedel som, že odchádzam, bol som stále slabší a slabší a chcel som už len povedať: „Pane, ako pred Tebou obstojím?“ Vy poznáte moje svedectvo. Bol som vzatý z tela pod modré nebesia. Keď som hľadel napravo, videl som nesčíselný zástup. Všetci boli mladí a oblečení v bielom. Každé rúcho malo lesk – bolo to žiarivo biele rúcho. Všetci boli mladí a spoločne sme boli vzatí nahor. Bratia a sestry, som presvedčený, že všetci, ktorí teraz zo srdca veria Božej zvesti pre tento čas, patria k Neveste Baránka a že

my dnes slávime Večeru Pánovu hodným spôsobom, že my všetci prinášame svoju vinu Pánu a povieme: „Tvoja krv prikrýva moju vinu. Tvoja krv ma očisťuje“. My veríme z celého srdca, že Boh bol v Kristu a zmieril svet sám so Sebou [2Kor 5:19]. Dlžný úpis roztrhol [Kol 2:14] a my sme pred Božou tvárou ospravedlnení. Veríme, že smieme spoločne sláviť Večeru Pánovu ako spomienku na to, čo Pán pre nás vykonal. Jeho meno nech je vysoko chválené a vysoko velebené. Amen.

Kontakt na vydavateľa

Misijné centrum Krefeld

Postfach 100707, D-47707 Krefeld, Nemecko

Tel. +49 2151 545151

Fax: +49 2151 951293

E-mail: volksmission@gmx.de

www.freie-volksmission.de

Ak máte záujem dostávať literatúru na rôzne biblické témy,
napíšte nám na adresu:

Slobodná ľudová misia Slovensko

I. Krasku 18, 917 05, Trnava

Tel. 033 5342 991, 0905 414 701

E-mail: info@misia.sk

www.misia.sk

Priame prenosy zo zhromaždení môžete sledovať každý prvý víkend v mesiaci v sobotu večer o 19:30 a v nedeľu ráno o 10:00 na stránkach www.misia.sk. Kázania je možné počuť v 13 rôznych jazykoch po celom svete. Priamy prenos zo zhromaždení v Zürichu je dostupný na internete poslednú nedeľu každého mesiaca o 14:00 v angličtine, nemčine, francúzštine a slovenčine na stránkach www.misia.sk.

Ďalšie kázania v češtine nájdete na stránkach **[youtube.com](https://www.youtube.com)** na kanáli s názvom [svobodnalidovamisie](https://www.youtube.com).

Ewad Frank
2016-12-25-Zurich
SK